

نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات در تعلیم و تربیت

نورجهان محمدی

پرسنل شاغل در آموزش و پرورش شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان

چکیده:

هدف این پژوهش بررسی نقش فناوری اطلاعات در تعلیم و تربیت می‌باشد. این پژوهش در صدد پاسخ‌گویی به این سوال است آیا فناوری اطلاعات و ارتباطات تأثیری بر تعلیم و تربیت دارد؟ آیا فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند تعلیم و تربیت را به چالش می‌کشاند؟ آیا فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند اثرات مخرب و ناکام‌کننده بر تعلیم و تربیت داشته باشد؟ هدف اساسی تعلیم و تربیت، پرورش انسان کامل است. منظور از انسان کامل، انسانی فرهیخته، خلاق، متفکر، آزاد، خودتنظیم، اصولگرا، ارزشی و اجتماعی. از سوی دیگر، تربیت قرن بیست و یکم با تکیه بر فناوری اطلاعات و با شعار یادگیری مادام‌العمر، در تلاش برای تحقق انسانی است که در پرسش‌گری، تجدید نظر، تحلیل و اخذ معنا از اطلاعات برای رسیدن به مقاصد، توانایی دارد. در عصر کنونی استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات باید جای خود را در نظام تعلیم و تربیت پیدا نماید و به عنوان یک اصل مهم، در برنامه‌ریزی آموزشی و برنامه‌ریزی درسی مدارس گنجانده شود. شیوه تعلیم و تربیت، در مدرسه‌های که مبتنی بر فناوری اطلاعات است، تغییر می‌یابد و معلم به عنوان آموزش‌دهنده و دانش‌آموزان به عنوان یادگیرنده‌های صرف نخواهند بود؛ به روز شدن امکانات آموزشی و تکنولوژی در عرصه تعلیم و تربیت یکی از فاکتورهای مهم در رسیدن به اهداف متعالی تعلیم و تربیت است. اما نباید از آسیب‌های فناوری اطلاعات در آموزش و تعلیم و تربیت غافل شد مهم‌ترین کار فرهنگ‌سازی و اطلاع‌رسانی و بینش کافی دادن به متعلم و متربی می‌باشد باید به هر دو گروه آموزش‌هایی متناسب با سطح فکری و اجتماعی آنان داده شود. استفاده از فناوری اطلاعات و امکانات رفاهی آموزشی باید متناسب به سطح نیاز دانش‌آموزان و تعلیم و تربیت باشد.

کلید واژه‌ها: تعلیم و تربیت، فناوری اطلاعات و ارتباطات، آموزش